

jeg kan gøre mit Land og min Videnskab bedst Nytte, og skulde derfor Lovgivningsmagten bestemme, hvad jeg nu har hentydet til, saa er jeg overbevist om, at i alt Fald de fleste af dem glade gjorde Flytningen med. — Der er en anden Indvending, som Medlemmer gøre gældende: Bekostelig er det allerede nu; den Million er mange Penge, og Driften vil blive betydelig større, ogsaa ved forøgede Lærerkrafter og slikt end hidtil. Skulde vi f. Eks. — hvad der rimeligvis vil blive Resultatet, i Fald Skolen flyttes — til at anlægge en selvstændig Veterinærundervisning i Kjøbenhavn og desforuden en selvstændig Landbohøjskole med tilhørende Mønstergaard, saa vilde Anlægget blive meget dyrere, og Driften vilde ogsaa blive dyrere. Deri kunne de mulig have Ret. Vi kunne ikke godt tage Tilælærere f. Eks. til at besørge Undervisningen, hvor skulde vi ogsaa saa dem fra? Men det behøves heller ikke, thi naar vi lønne faste Lærere, i ethvert Tilfælde adskillige, der i Planen ere satte til 6 Timers Forelæsning om Ugen, med fast Lærertiløn, saa ere vi temmelig højt oppe, og kunne godt holde faste Lærere ved den nye Skole. De Bygninger, der vilde blive nødvendige, Bekostningen ved at oprette nye Forsøgslaboratorier og sælge de andre vilde ikke have saa meget at sige. Jeg forudsætter ogsaa, at Anlægget vilde blive dyrere, og man kan heller ikke saa lige beregne, hvad en Mønstergaards Drift vilde koste, thi det er en Selvfølge, at den ikke maa anlægges netop efter at saa Kenterne ud af den, en saadan Forsøgsgaard kan ikke drives paa den Maade, men derfor kan den godt drives saa fornuftig, at den ikke koster væsentligt. Det kan dog paa ingen Maade affrække mig fra selve Sagen, thi jeg erkender, at naar vi saa noget virkelig godt og selvstændigt og omfattende, der henviser baade til Teori og Praksis, ud af en Landbohøjskole, maa den ogsaa efter Landets Forhold og efter Vigtigheden af Landbruget koste noget, og desfor vil de ville lægge de Summer sammen, som det aarlig koster at drive alle de andre Undervisningsanstalter, skulde de ikke ghye over den Bekostning, man vil komme til at anvende til en selvstændig Landbohøjskole i Sjælland. Tag f. Eks. Nationalteatret. Jeg nægter ikke dets indirekte Nytte, paa ingen Maade, men det er dog ogsaa i en væsentlig Grad direkte for Kjøbenhavn. Slippe vi under hen imod et Par Hundredtusinde Kroner om Aaret? Tag dette som Eks. empel, hvad ondt vilde der saa f. Eks. være i, at man anvendte 3—400,000 Kr. til Driften af en Landbrugs-skole, naar vi fik den indrettet, saaledes som den skulde være? Det

affrækker mig altsaa ikke, men det saa vi at se. Jeg har ikke bovet at udtrykke min Betragtning, min Overbevisning saa absolut og saa stringent, som jeg ellers kunde have ønsket. Jeg har nemlig ikke bovet at foreslaa det i Dagsordenen albeles principalt, som jeg ellers helst havde ønsket det, jeg har foreslaaet det saaledes, at ogsaa andre, der ønske denne Sag omhyggelig undersøgt, om en Flytning, de, der kunde ønske at overveje de forskellige Spørgsmaal, inden det er for sild, og inden det nuværende fastslaas, at overveje, hvor store Bevillinger der kunne gaa med dertil, kunne stemme for Dagsordenen, for at give Regeringen den fornødne Opfordring til i Forening med eller maaske efter Overvejelse med Rigsdagen, at undersøge, om der ikke kan findes en Form for disse Spørgsmaal. Jeg skal dermed paa det indstændigste anbefale min Dagsorden til det høje Tings Overvejelse og Velvilje. Vilde de forkaste den, ja, det kunne de jo let gøre mod et Medlem, som kun har saa Medlemmer med sig; men saa vil jeg dog sige dem, at saa længe som det er Lovforslag endnu, saa længe opgiver jeg ikke Ebret, saa kan jeg maaske endda saa Lejlighed til atter at lægge dem det paa Hjerte.

Ordføreren (Tutein): Jeg skal ikke trætte Tinget med at gaa ind paa en Gentagelse af den Forhandling, som i de senere Aar er bleven ført her i Tinget om det Spørgsmaal, som er sat frem i denne Dagsorden, nemlig om Landbohøjskolens fulde eller delvise Vortflytning fra Kjøbenhavn. Denne Sag har været debatteret her i Salen i mange og lange Møder og er vistnok bleven belyst fra alle de Sider og Synspunkter, som det vel var muligt. Jeg vil derfor ikke trætte Forsamlingen med en Gentagelse eller Oprivelse af denne Debat, men kun, da det er nogle Aar, siden dette Spørgsmaal var for her i Salen, tillade mig at oplyse, hvorledes det har foreligget, og hvad Stæbne dette Spørgsmaal har haft i denne Sal. Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, skønt det kan være, at nogle af de yngre Medlemmer ikke en Gang have lagt Mærke dertil, er det nu omtrent 3 Aar siden, at dette Lovforslag om Landbohøjskolen første Gang blev forelagt her i Tinget i Januar 1888. Det blev den Gang henvist til Finansudvalget, og dette Udvalg afgav en Betænkning over Sagen, hvori man sluttede sig til Lovforslaget i det hele, men ikke til § 4, til Bygningsparagraffen, idet man den Gang sagde, at hele dette Spørgsmaal om Byggeføretagender derude ikke var saa tilstrækkelig oplyst, at man uden videre vilde gaa ind